स्मरार्तिविधुरस् तत्र पित्रोर् अस्वास्थ्यकारणं
निर्बन्धपृष्टो वक्ति स्म स्ववयस्यमुखेन सः । 74
ततो ऽस्य गुहसेनाख्यः पिता स्नेहेन याचितुं
तां कन्यां धर्मगुप्तस्य बणिजो भवनं ययौ । 75
तत्र तं कृतयाञ्चं स गुहसेनं स्नुषार्थिनं,
कन्या 'अर्थतो मे मूढा 'इति धर्मगुप्तो निराकरोत् । 76
निष्कृतां तेन कन्यां तां मत्वा गत्वा गृहे सुतं
दृष्ट्वा स्मरज्वराक्रान्तं गुहसेनो व्यचिन्तयत् । 77
राजानं प्रेरयाम्य् अत्र, स हि मे पूर्वसेवितः
दापयिष्यति पुत्राय कन्यकां तां मुमूर्षवे । 78
इति निश्चित्य गत्वा च दत्वा 'अस्मै रत्नम् उत्तमं
नृपं विज्ञापयामास स बणिक् स्वाभिकाङ्क्षितं । 79
नृपो ऽपि प्रीतिमान् अस्य साहाय्येन नगराधिपं
ददौ, तेन समं च 'असौ धर्मगुप्तगृहं ययौ । 80
रुरोध च गृहं तस्य धर्मगुप्तस्य तद्बलैः
अश्रुभिः कण्ठदेशं च सर्वनाशविशङ्किनः । 81
ततः सोमप्रभा सा तं धर्मगुप्तम् अभाषत,
देहि मां तात मा भूत् ते मन्निमित्तम् उपद्रवः । 82
आरोपणीया शय्यायां न 'अहं भर्त्रा कदाचन,
ईदृक् तु वाचा नियमो ग्राह्यः संबन्धिना त्वया । 83

Digitized by Google